III.

(Pripremni akti)

EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA

MIŠLJENJE EUROPSKE SREDIŠNJE BANKE

od 16. veljače 2022.

o Prijedlogu uredbe o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Uvod i pravna osnova

Europska komisija donijela je 20. srpnja 2021. Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o osnivanju tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma i izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) 1094/2010, (EU) 1095/2010 ([1]) (dalje u tekstu „Uredba o AMLA-i").

Europska središnja banka (ESB) smatra da predložena uredba spada pod njezinu nadležnost, iako nije bila zamoljena za davanje mišljenja o njoj. Stoga se koristi svojim pravom iz druge rečenice članka 127. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije da dostavi mišljenje odgovarajućim institucijama Unije o pitanjima iz svoje nadležnosti. Nadležnost ESB-a za davanje mišljenja temelji se na članku 127. stavku 4. i članku 282. stavku 5. Ugovora jer Uredba o AMLA-i sadržava odredbe koje utječu na zadaće ESB-a u vezi s bonitetnim nadzorom kreditnih institucija na temelju članka 127. stavka 6. Ugovora. Upravno vijeće donijelo je ovo Mišljenje u skladu s prvom rečenicom članka 17. stavka 5. Poslovnika Europske središnje banke.

Opće napomene

1. Pregled i uvodne napomene

1.1. ESB pozdravlja paket od četiri zakonodavna prijedloga, uključujući Prijedlog uredbe o AMLA-i, koji je Komisija objavila 20. srpnja 2021., s ciljem jačanja pravila Unije o sprečavanju pranja novca i borbi protiv financiranja terorizma (SPNFT). Ovo se Mišljenje odnosi na Uredbu o AMLA-i. Zasebna mišljenja ESB-a odnose se na preostale tri komponente zakonodavnog paketa - (a) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma ([2]) (dalje u tekstu „Uredba AMLR1"); (b) Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o mehanizmima koje države članice trebaju uspostaviti radi sprečavanja korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2015/849 ([3]) (dalje u tekstu „Direktiva AMLD6").; i (c) Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o informacijama koje se prilažu prijenosima novčanih sredstava i određene kriptoimovine (preinaka) ([4]).

([1]) COM(2021) 421 konačno.
([2]) COM(2021) 420 konačno.
([3]) COM(2021) 423 konačno.
([4]) COM(2021) 422 konačno.

1.2. Kako je prethodno navedeno ([5]), ESB snažno podupire režim Unije kojim se osigurava da države članice, institucije i tijela Unije, kao i obveznici u Uniji, imaju učinkovite alate za suzbijanje zlouporabe financijskog sustava Unije za pranje novca ili financiranje terorizma. ESB je izrazio punu potporu prethodnoj fazi napora za usklađivanje ([6]), u kojoj je ojačana nadležnost Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) za SPNFT te pozdravlja sljedeću iteraciju postupka u obliku osnivanja tijela za suzbijanje pranja novca i financiranja terorizma (AMLA).

1.3. ESB-u nije dodijeljena zadaća nadzora kreditnih institucija u vezi sa sprečavanjem korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma. Člankom 127. stavkom 6. Ugovora ne bi se omogućilo ni da ESB dobije nadzorne ovlasti za SPNFT jer se njime jasno ograničavaju nadzorne zadaće koje se mogu dodijeliti ESB-u na bonitetni nadzor. Međutim, rezultati nadzora SPNFT-a važni su za obavljanje ESB-ovih zadaća bonitetnog nadzora ako ESB uzima u obzir informacije primljene u okviru odgovarajućih aktivnosti bonitetnog nadzora, uključujući u postupcima nadzorne procjene i ocjene, procjenama primjerenosti sustava upravljanja, procesa i mehanizama institucija te procjenama primjerenosti članova upravljačkih tijela nadziranih subjekata. Nadalje, u skladu s Direktivom 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([7]), nadzorna tijela za SPNFT kod kreditnih i financijskih institucija, bonitetna nadzorna tijela i financijsko-obavještajne jedinice država članica moraju međusobno blisko surađivati u okviru svojih nadležnosti i međusobno si dostavljati informacije relevantne za njihove zadaće.

1.4. ESB je spreman surađivati s AMLA-om i dati svoj doprinos zakonodavnom postupku, između ostalog, dijeljenjem iskustva kao bonitetnog nadzornog tijela na razini Unije, kad bi to iskustvo moglo biti relevantno za uspostavu nadzora SPNFT-a na razini Unije.

1.5. Osnivanje tijela za SPNFT na razini Unije važan je korak prema osiguravanju usklađenije primjene zahtjeva Unije u vezi sa SPNFT-om diljem EU-a. Prema iskustvu ESB-a, bonitetnom nadzornom tijelu na razini Unije treba osigurati dovoljnu razinu odgovornosti kako za izravni nadzor tako i za supervizijski nadzor, kako bi se olakšala konvergencija nadzornih praksi u više država članica. Te bi odgovornosti trebale biti popraćene odgovarajućim nadzornim ovlastima. Uredbom o AMLA-i predviđa se da će AMLA, uz izravne nadzorne ovlasti koje će se na početku izvršavati nad relativno ograničenom skupinom obveznika, provoditi periodične procjene i istorazinske ocjene financijskih i nefinancijskih nadzornih tijela za SPNFT. Time će se AMLA-i pomoći da utvrdi najbolje prakse na nacionalnoj razini, kako bi ih upotrijebila u svojem izravnom nadzoru i kako bi ih uzela u obzir u preporukama ili drugim regulatornim proizvodima upućenima tijelima za SPNFT pojedinačnih država članica, čiji će predstavnici sudjelovati i u Općem odboru AMLA-e. Više razine usklađenosti i dosljednosti u nadzoru SPNFT-a također će biti korisne za bonitetni nadzor.

([5]) Vidi Mišljenje CON/2005/2 Europske središnje banke od 4. veljače 2005. na zahtjev Vijeća Europske unije o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca, uključujući financiranje terorizma (SL C 40, 17.2.2005., str. 9.), Mišljenje CON/2013/32 Europske središnje banke od 17. svibnja 2013. o Prijedlogu direktive o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca i financiranja terorizma i o Prijedlogu uredbe o informacijama koje su priložene prijenosima novčanih sredstava (SL C 166, 12.6.2013., str. 2.), Mišljenje CON/2016/49 Europske središnje banke od 12. listopada 2016. o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni Direktive 2009/101/EZ (SL C 459, 9.12.2016., str. 3.) i Mišljenje CON/2018/55 Europske središnje banke od 7. prosinca 2018. o izmijenjenom Prijedlogu uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) i povezanih pravnih akata (SL C 37, 30.1.2019., str. 1.). Sva mišljenja ESB-a dostupna su na EUR-Lexu.

([6]) Vidi stavak 1.1 Mišljenja ESB-a CON/2018/55.

([7]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

Posebne napomene

2. **Područje primjene izravnog i neizravnog nadzora AMLA-e**

2.1. Kriteriji za utvrđivanje odabranih obveznika koji će biti pod izravnim nadzorom AMLA-e ([8]) relativno su strogi, a dokumenti priloženi zakonodavnom prijedlogu Komisije predviđaju da će te kriterije ispunjavati samo otprilike od 12 do 20 obveznika. Ne procjenjuje se za koliko se od tih subjekata očekuje da budu institucije koje su obuhvaćene područjem primjene izravnog bonitetnog nadzora ESB-a na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ([9]). Za značajne nadzirane subjekte ([10]) koji su pod izravnim nadzorom ESB-a i koji će ispuniti te kriterije, AMLA će postati druga ugovorna strana ESB-a za razmjenu informacija i suradnju u svakodnevnom nadzoru, procjenama primjerenosti i „zajedničkim postupcima" ([11]),koji uključuju procjenu zahtjeva za izdavanje odobrenja za rad kreditne institucije, oduzimanje tih odobrenja za rad i procjenu stjecanja kvalificiranih udjela i raspolaganja tim udjelima. Ako manje značajni nadzirani subjekti ([12]) ispunjavaju kriterije iz Uredbe o AMLA-i, suradnja između ESB-a i AMLA-e bit će ograničena na relevantne aspekte zajedničkih postupaka.

2.2. ESB prima na znanje predloženo ograničeno područje primjene izravnog nadzora AMLA-e s obzirom na proračunska ograničenja prijedloga. Iskustvo je ESB-a da je korisno imati širok opseg izravnog nadzora na razini Unije i odabrati institucije koje podliježu izravnom nadzoru na temelju objektivnih i transparentnih kriterija. ESB bi stoga snažno podržao izmjene kriterija za utvrđivanje odabranih obveznika kako bi postupak rezultirao širim skupom obveznika koji će biti pod izravnim nadzorom AMLA-e, što bi moglo uključivati obveznike sa sjedištem u svakoj državi članici i poticati zajedničku kulturu nadzora i konvergenciju nadzornih praksi SPNFT-a. Time će se smanjiti i rizik arbitraže. U slučaju jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM), ovaj je cilj olakšan kriterijima za odabir značajnih nadziranih subjekata, kada Uredba (EU) br. 1024/2013 zahtijeva od ESB-a da provodi zadaće izravnog nadzora u odnosu na tri najznačajnije kreditne institucije u svakoj od država članica sudionica, osim ako je to opravdano posebnim okolnostima ([13]). S obzirom na relativno stroge kriterije odabira koji se temelje na riziku utvrđene u Uredbi o AMLA-i, objava popisa odabranih obveznika, kako je predviđeno Uredbom o AMLA-i, bila bi jednaka neizravnom objavljivanju statusa visokog rizika za pranje novca i financiranje terorizma odabranih nadziranih subjekata, što se trenutačno smatra povjerljivim informacijama koje se dijele samo među odgovarajućim tijelima na temelju načela nužnog poznavanja. Objektivni kriteriji utemeljeni na riziku koji ne dovode do neizravnog otkrivanja takvih povjerljivih nadzornih informacija mogli bi biti poželjniji jer ne bi slali neželjene signale tržištima niti stvarali reputacijske rizike za odabrane obveznike pod izravnim nadzorom AMLA-e. Nadalje, trebalo bi dodati odredbu kako bi se osigurala komunikacija između AMLA-e i odgovarajućih bonitetnih nadzornih tijela u Uniji tijekom postupka procjene obveznika za odabir prije objave popisa odabranih obveznika. Time bi se bonitetnim nadzornim tijelima omogućilo da unaprijed analiziraju moguće bonitetne implikacije rizika povezanih s tim subjektima.

2.3. Kad je riječ o gotovo svim značajnim i manje značajnim nadziranim subjektima, glavne druge ugovorne strane ESB-a i dalje će biti nacionalna nadzorna tijela za SPNFT kod kreditnih i financijskih institucija i financijsko-obavještajne jedinice. ESB je primijetio određeni stupanj heterogenosti u informacijama koje su ESB-u dostavila pojedinačna nadzorna tijela za SPNFT od početka sustavne suradnje između nacionalnih nadzornih tijela za SPNFT i ESB-a 2019., nakon zakonodavnih promjena uvedenih Direktivom (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]). To otežava dosljedno uključivanje ishoda nadzora SPNFT-a u zadaće bonitetnog nadzora. U tom pogledu ESB pozdravlja ulogu koju će AMLA imati u poboljšanju usklađivanja procjena rizika od pranja novca / financiranja terorizma i drugih nadzornih zadaća u vezi sa sprečavanjem pranja novca i financiranja terorizma koje provode

([8]) Vidi članke 12. i 13. Uredbe o AMLA-i.

([9]) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63).

([10]) Kako je definirano u članku 2. točki 16. Uredbe (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL L 141, 14.5.2014., str. 1.).

([11]) Kako je definirano člankom 2. točkom 3. Okvirne uredbe o SSM-u.

([12]) Kako je definirano člankom 2. točkom 7. Okvirne uredbe o SSM-u.

([13]) Vidi članak 6. stavak 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

([14]) Direktiva (EU) 2018/843 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive (EU) 2015/849 o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma i o izmjeni direktiva 2009/138/EZ i 2013/36/EU (SL L 156, 19.6.2018., str. 43.)

tijela u državama članicama. Konkretno, kad je riječ o metodologiji koju AMLA treba razviti za klasifikaciju inherentnog rizika i profila rezidualnog rizika obveznika, važno je postići visoku razinu usklađenosti obiju metodologija jer će one utjecati na dosljednost ulaznih podataka koji će biti primljeni i uključeni u bonitetni nadzor.

2.4. U budućnosti, podložno budućim preispitivanjima Komisije predviđenima Uredbom o AMLA-i ([15]), ESB bi pozdravio povećanje opsega izravnih nadzornih zadaća AMLA-e kako bi se obuhvatio širi podskup subjekata koje izravno nadzire ESB. Time bi se mogla postići viša razina dosljednosti u nadzornim procjenama SPNFT-a takvih institucija, a time i dodatno poduprijeti bonitetni nadzor za koji neke od tih procjena služe kao ulazni podaci.

3. **Suradnja između AMLA-e i ESB-a**

3.1. Uredbom o AMLA-i uređuje se suradnja između AMLA-e i tijela koja nisu odgovorna za SPNFT ([16]). ESB pozdravlja činjenicu da potonji pojam obuhvaća četiri vrste tijela, uključujući ESB u njegovoj ulozi bonitetnog nadzornog tijela ([17]). Kad je riječ o olakšavanju razmjene informacija između nadzornih tijela za SPNFT i bonitetnih nadzornih tijela, ključna dodana vrijednost AMLA-e doista bi mogla biti mogućnost poboljšanja postojeće suradnje umjesto da postane dodatna razina u razmjeni informacija među drugim tijelima. U tom bi smislu trebalo dodati opću dužnost AMLA-i da osigura proporcionalnu i učinkovitu upotrebu alata za suradnju kako bi se smanjio teret izvješćivanja za tijela uključena u suradnju s nadzornim tijelima za SPNFT putem višestrukih kanala, uključujući, ali ne ograničavajući se na kolegije za SPNFT, bazu podataka za SPNFT te sporazume o suradnji.

3.2. Uredbom o AMLA-i predviđa se da AMLA mora surađivati s tijelima koja nisu odgovorna za SPNFT ako je to potrebno za izvršavanje zadaća AMLA-e ([18]). Ta bi odredba trebala biti općenitija i trebalo bi ukloniti upućivanje na zadaće AMLA-e. Po definiciji, u okviru suradnje treba uzeti u obzir zadaće svih uključenih tijela. Stoga se, na primjer, Uredbom (EU) br. 1024/2013 ([19]) zahtijeva od ESB-a da surađuje s tijelima koja su dio Europskog sustava financijskog nadzora, a Direktivom 2013/36/EU ([20]) zahtijeva se da tijela za SPNFT i bonitetna nadzorna tijela razmjenjuju informacije koje su relevantne za zadaće tijela koje prima informacije, bez razmatranja je li takva razmjena informacija potrebna i za izvršavanje zadaća tijela koje dostavlja informacije. Iako se u mnogim slučajevima takva potreba može utvrditi, to nije uvijek slučaj. Stoga je primjerenije zamijeniti upućivanje na zadaće AMLA-e općenitijim upućivanjem kojim se od AMLA-e zahtijeva da surađuje s tijelima koja nisu odgovorna za SPNFT u okviru njezine nadležnosti kako bi se osiguralo da druga predmetna tijela zatraže samo odgovarajuće oblike suradnje. To posebno vrijedi i posebno je važno za bonitetna nadzorna tijela kao što je ESB s obzirom na njihovu obvezu uključivanja nadzornih informacija u vezi sa SPNFT-om u svoje bonitetne procjene.

3.3. Uredba o AMLA-i odnosi se na dostavljanje informacija iz baze podataka o SPNFT-u koje AMLA treba uspostaviti u skladu s Uredbom o AMLA-i ([21]). ESB razumije da će ta nova baza podataka zamijeniti bazu podataka o slabostima povezanima sa SPNFT-om koju je EBA morala izraditi u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ([22]). Te se dvije baze podataka razlikuju u nekoliko aspekata. Dok je EBA bila obvezna bonitetnim nadzornim tijelima dostaviti informacije iz baze podataka i na vlastitu inicijativu ([23]), AMLA je obvezna to učiniti samo na zahtjev bonitetnih nadzornih tijela ([24]). Uredbu o AMLA-i trebalo bi izmijeniti kako bi se osiguralo da AMLA dostavlja informacije i na vlastitu inicijativu nadzornim tijelima za SPNFT i onima koja nisu nadzorna tijela za SPNFT. Ako nadzorno tijelo nije svjesno postojanja relevantnih informacija, neće moći zatražiti takve informacije na temelju Uredbe o AMLA-i ([25]).

([15]) Vidi članak 88. Uredbe o AMLA-i.
([16]) Vidi članak 78. Uredbe o AMLA-i.
([17]) Vidi članak 2. Uredbe o AMLA-i.
([18]) Vidi članak 78. stavak 1. Uredbe o AMLA-i.
([19]) Vidi članak 3. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013.
([20]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU.
([21]) Vidi članak 11. i članak 78. stavak 3. Uredbe o AMLA-i.
([22]) Vidi članak 9.a Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).
([23]) Vidi članak 9.a stavak 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([24]) Vidi članak 11. stavak 1., koji se odnosi samo na financijska nadzorna tijela za SPNFT, i članak 11. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.
([25]) Vidi članak 11. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.

3.4. Kad je riječ o bazi podataka o SPNFT-u, Uredbom o AMLA-i utvrđuju se vrste informacija koje nadzorna tijela za SPNFT trebaju prenijeti u bazu podataka ([26]), od kojih se većina preklapa s informacijama koje nadzorna tijela za SPNFT moraju dijeliti i s relevantnim bonitetnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 117. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU. U skladu s duhom postojećih odredbi o središnjoj bazi podataka o SPNFT-u u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010, dostupniji podatkovni centar (*hub*) mogao bi pružiti vrijednu uslugu u jačanju suradnje između bonitetnih nadzornih tijela i nadzornog mehanizma za SPNFT, primjerice oslanjanjem na digitalna rješenja koja su već dostupna nadzornim tijelima EU-a (npr. za suradnju između jedinstvenog nadzornog mehanizma (SSM) i jedinstvenog sanacijskog mehanizma). Tom bi se mogućnošću smanjilo udvostručavanje i opterećenje nadzornih tijela za SPNFT koja bi inače trebala dvaput dijeliti iste informacije, kako s bazom podataka u skladu s Uredbom o AMLA-i tako i s odgovarajućim bonitetnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 117. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU.

3.5. Uredbom o AMLA-i od nadzornih tijela za SPNFT zahtijeva se da u bazu podataka prenose savjete pružene drugim „nacionalnim" tijelima u vezi s postupcima izdavanja odobrenja za rad, oduzimanjem odobrenja za rad i procjenama sposobnosti i primjerenosti dioničara ili članova upravljačkog tijela pojedinačnih obveznika ([27]). Riječ „nacionalnim" trebalo bi izbrisati jer će nadzorna tijela za SPNFT u tom pogledu dostavljati informacije ne samo nacionalnim tijelima, već i ESB-u, u skladu s Direktivom 2013/36/EU ([28]) i Direktivom AMLD6 ([29]).

3.6. Uredbom o AMLA-i od AMLA-e se zahtijeva da prema potrebi sklopi memorandume o razumijevanju s tijelima koja nisu tijela za SPNFT ([30]). Uvjet „prema potrebi" koristan je jer već postoji više platformi za suradnju između nadzornih tijela za SPNFT i bonitetnih nadzornih tijela. ESB surađuje s nadzornim tijelima za SPNFT država članica Europskog gospodarskog prostora i na temelju sporazuma koji je ESB potpisao 10. siječnja 2019 ([31])., u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([32]) („Sporazum o SPNFT-u"). Sporazum o SPNFT-u ima više od 50 potpisnika jer u svakoj državi članici obično postoji više od jednog nadzornog tijela za SPNFT-a kod kreditnih i financijskih institucija te se njime omogućuje bilateralna suradnja između ESB-a i svakog od nadzornih tijela za SPNFT potpisnika. Zbog bilateralne prirode takve suradnje i s obzirom na to da se pri nadzoru na razini grupe u skladu s Direktivom (EU) 2015/849 primjenjuju različita načela konsolidiranog nadzora u skladu s Direktivom 2013/36/EU, Sporazum o SPNFT-u nije se pokazao tako pravodobnim i učinkovitim kao drugi alati kojima se omogućuje multilateralna suradnja, kao što su kolegiji za SPNFT. Iako se Sporazumom o SPNFT-u omogućuje AMLA-i da se lako pridruži sporazumu, a Uredba o AMLA-i omogućuje i AMLA-i sklapanje posebnog sporazuma između ESB-a i AMLA-e, ESB pozdravlja činjenicu da Uredba o AMLA-i pruža fleksibilnost kako bi se istražio bi li to bilo potrebno s obzirom na dostupnost drugih alata za suradnju koji bi mogli omogućiti učinkovitiju multilateralnu suradnju, također kako bi AMLA postala više od samo dodatnog sudionika u postupku razmjene informacija s ESB-om.

3.7. Uredbom o AMLA-i nadalje se zahtijeva da AMLA osigura učinkovitu suradnju i razmjenu informacija između svih financijskih nadzornih tijela za SPNFT u nadzornom sustavu SPNFT-a i odgovarajućih tijela koja nisu tijela za SPNFT ([33]). ESB pozdravlja tu odredbu jer je posljednjih godina uspostavljeno mnoštvo platformi za razmjenu informacija za nadzorna tijela za SPNFT i bonitetna nadzorna tijela, čije međudjelovanje nije uvijek jasno. Na primjer, prethodno navedena nadzorna tijela dužna su razmjenjivati informacije ne samo izravno međusobno, nego i putem EBA-ine baze podataka za SPNFT. Tu odredbu o osiguravanju učinkovite suradnje trebalo bi proširiti i na financijsko-obavještajne jedinice i nefinancijska nadzorna tijela za SPNFT. Financijsko-obavještajne jedinice i bonitetna nadzorna tijela za kreditne institucije već moraju surađivati u skladu s Direktivom 2013/36/EU. Budući da

([26]) Vidi članak 11. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([27]) Vidi članak 11. stavak 2. točku (d) Uredbe o AMLA-i.
([28]) Vidi članak 117. stavak 5. Direktive 2013/36/EU.
([29]) Vidi članak 48. stavak 1. Direktive AMLD6.
([30]) Vidi članak 78. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([31]) Vidi Multilateralni sporazum o praktičnim načinima razmjene informacija u skladu s člankom 57.a stavkom 2. Direktive (EU) 2015/849.
([32]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).
([33]) Vidi članak 78. stavak 3. Uredbe o AMLA-i.

Opći odbor AMLA-e uključuje i financijsko-obavještajne jedinice svih država članica te budući da AMLA mora upravljati mehanizmom za potporu i koordinaciju financijsko-obavještajnih jedinica ([34]), dodavanje financijsko-obavještajnih jedinica području primjene te odredbe čini se opravdanim. Kad je riječ o nefinancijskim nadzornicima za SPNFT, bonitetna nadzorna tijela možda će morati surađivati s njima ako nefinancijski obveznici, primjerice pružatelji usluga povezanih s kriptoimovinom, čine dio iste grupe kao i kreditne ili financijske institucije. U općenitijem kontekstu suradnje s nefinancijskim nadzornim tijelima i kako je ESB predložio u zasebnom mišljenju o Uredbi AMLR1 i Direktivi AMLD6, mogla bi se uvesti opća poboljšanja odobrenja za razmjenu informacija za nadzorna tijela za SPNFT kako bi im se omogućila razmjena informacija sa širim krugom drugih tijela. Tim bi se poboljšanjem putem Uredbe o AMLA-i ([35]) automatski proširila odobrenja AMLA-i za razmjenu povjerljivih informacija s drugim tijelima.

3.8. Budući da mogu postojati regulatorni proizvodi, kao što su smjernice ili tehnički standardi koji su upućeni nadzornim tijelima za SPNFT i bonitetnim nadzornim tijelima ili drugim tijelima ili na njih utječu, važno je da AMLA pri izradi tih regulatornih proizvoda surađuje s EBA-om, Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) i Europskim nadzornim tijelom za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje (EIOPA). Trebalo bi izmijeniti opći zahtjev za suradnju AMLA-e s EBA-om ([36]) kako bi se uključilo posebno upućivanje na suradnju pri izradi takvih regulatornih proizvoda, slično suradnji između AMLA-e i Europskog odbora za zaštitu podataka, kako je predložila Komisija ([37]).

4. **Postupci koji se primjenjuju u izravnom i neizravnom nadzoru**

4.1. Slično kao što ESB obavlja svoje zadaće bonitetnog nadzora, predlaže se da se AMLA koristi zajedničkim nadzornim timovima pri svojim izravnim nadzornim zadaćama na području SPNFT-a. Uredbom o AMLA-i određuje da će se zajednički nadzorni timovi AMLA-e sastojati od osoblja AMLA-e i osoblja nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT te da će koordinator zajedničkih nadzornih timova biti „delegiran" iz AMLA-e nacionalnom financijskom nadzornom tijelu za SPNFT u državi članici u kojoj odabrani obveznik ima sjedište, uz suglasnost odgovarajućih nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT ([38]). U popratnim dokumentima uz zakonodavni prijedlog dalje se navodi da će gotovo svo osoblje AMLA-e koje će biti dio zajedničkih nadzornih timova biti fizički u državama članicama. ESB u tom kontekstu shvaća da se pojam „delegiran" ([39]) mora tumačiti na način da će koordinator zajedničkog nadzornog tima biti član osoblja AMLA-e, ali da njegovo/njezino uobičajeno mjesto rada neće biti u sjedištu AMLA-e, nego u državi članici u kojoj je sjedište nadziranog subjekta. Pojam „delegiran" stoga ni na koji način ne znači delegiranje ovlasti AMLA-e nacionalnom financijskom nadzornom tijelu za SPNFT ili bilo kojem drugom tijelu unutar država članica. Nadalje, ESB napominje da se Uredbom o AMLA-i zajedničkim nadzornim timovima povjerava i neizravni nadzor i izravni nadzor.

4.2. ESB pozdravlja dodjelu ovlasti za donošenje nadzornih odluka za odabrane obveznike Izvršnom odboru AMLA-e kao važan korak naprijed u jačanju nadzora SPNFT-a u EU-u. Nadalje, iako u potpunosti priznaje da nadzor SPNFT-a može zahtijevati drugačiji ustroj u usporedbi s bonitetnim nadzorom, ESB bi želio podijeliti svoje iskustvo sa zajedničkim nadzornim timom uspostavljenim u okviru SSM-a. Zajedničke nadzorne timove SSM-a vodi i koordinator zajedničkog nadzornog tima koji je uvijek član osoblja ESB-a. Međutim, koordinatora zajedničkog nadzornog tima nalazi se u sjedištu ESB-a u Frankfurtu na Majni, a ne u svakoj državi članici. Što se tiče ostalih članova zajedničkih nadzornih timova, oni uključuju i članove osoblja ESB-a i članove osoblja nacionalnih nadležnih tijela. Članovima zajedničkih nadzornih timova koji su članovi osoblja ESB-a primarno mjesto rada je unutar ESB-u, a ne u jednoj državi članici. Prema iskustvu ESB-a, to olakšava komunikaciju među institucijama i razmjenu najboljih praksi te daje pozitivan doprinos izgradnji zajedničke kulture na području nadzora. Osim toga, kako bi se potaknuo dijalog unutar zajedničkog nadzornog tima u vezi s optimalnim nadzornim postupcima za svaki nadzirani subjekt, koordinator zajedničkog nadzornog tima u okviru SSM-a u pravilu ne dolazi iz zemlje u kojoj je sjedište nadzirane banke. Konačno, koordinatori zajedničkih nadzornih timova u načelu se imenuju na razdoblje od 3 do 5 godina i očekuje se da će se redovito rotirati (imajući na umu da se svi članovi zajedničkih nadzornih timova ne mogu istodobno rotirati).

([34]) Vidi članke od 33. do 37. Uredbe o AMLA-i.
([35]) Vidi članak 75. Uredbe o AMLA-i.
([36]) Vidi članak 77. stavak 1. Uredba o AMLA-i.
([37]) Vidi članak 77. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.
([38]) Vidi članak 15. Uredbe o AMLA-i.
([39]) Vidi članak 15. stavak 2. Uredbe o AMLA-i.

4.3. Kad je riječ o koncentraciji zadaća izravnog i neizravnog nadzora u istom timu, prema iskustvu ESB-a neovisna funkcija izravnog nadzora u kombinaciji s redovitim dijalogom između timova za neizravni i timova za izravni nadzor obogaćuje kvalitetu kontinuiranog nadzora ESB-a. Time se posebno osigurava da stajališta zajedničkog nadzornog tima osnovanog na temelju prethodno prikupljenih informacija ne utječu na nalaze izravnog nadzora. Kako je pojašnjeno u Vodiču ESB-a o nazorima na licu mjesta i provjerama internih modela, izravni nadzor dopuna je kontinuiranom nadzoru. ESB održava stalno dubinsko poznavanje kreditne institucije tako što provodi kontinuirani neizravni nadzor, uglavnom utemeljen na informacijama koje dostavlja kreditna institucija, te putem izravnih nadzora, provjerava, među ostalim, točnost informacija primijenjenih u provedbi kontinuiranog nadzora. Tim za izravni nadzor, uključujući voditelja misije, djeluje neovisno o zajedničkom nadzornom timu, ali u suradnji s njim. Kada se donese nadzorna odluka o provođenju nadzora, za njezinu je provedbu u cijelosti odgovoran voditelj misije koji je zadužen za izradu izvješća koje sadržava nalaze nadzornog tima. Člankom 144. Okvirne uredbe o SSM-u utvrđeno je da je za uspostavu i sastav nadzornih timova zadužen ESB u suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima ([40]). Nadzorni tim može se sastojati od inspektora iz ESB-a, nadzornika zaposlenih u nacionalnom nadležnom tijelu države članice u kojoj se nalazi nadzirana pravna osoba, nadzornika iz drugih nacionalnih nadležnih tijela te članova zajedničkog nadzornog tima ili drugih osoba koje je odobrio ESB. Voditelj misije odgovoran je za sve članove tima koji rade u ime ESB-a, bez obzira na to od kuda dolaze. Član zajedničkog nadzornog tima ne može biti imenovan voditeljem misije. Prema iskustvu ESB-a, također može biti teško osigurati odgovarajuće osoblje za tim koji obavlja zadaće izravnog nadzora i neizravnog, što bi se moglo smatrati dovoljnim osiguravanjem osoblja za svakodnevni rad i moglo bi dovesti do manjka osoblja kada dijelovi tima sudjeluju u neizravnim nadzorima ([41]). Nadalje, uključivanje nadzornika različitih nacionalnih nadležnih tijela u timove za izravni nadzor pokazalo se ključnim za razvoj zajedničkog pristupa aktivnostima izravnog nadzora u okviru SSM-a.

4.4. Uredbom o AMLA-i utvrđuju se nadzorne ovlasti AMLA-e ([42]) prema odabranim obveznicima u okviru izravnog nadzora AMLA-e, koje se dodaju nadzornim ovlastima koje će biti dostupne svim nacionalnim nadzornim tijelima za SPNFT u skladu s Direktivom AMLD6 ([43]). AMLA će također moći, putem uputa, zahtijevati od nacionalnih financijskih nadzornih tijela za SPNFT da iskoriste svoje ovlasti, na temelju i u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu, ako Uredba o AMLA-i takve ovlasti ne dodijeli AMLA-i. Te se ovlasti djelomično preklapaju s ovlastima ESB-a na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013 i, općenitije, s ovlastima bonitetnih nadzornih tijela na temelju Direktive 2013/36/EU, na primjer ovlasti ograničavanja poslovanja, djelovanja ili mreže nadziranih subjekata ([44]) ili ovlasti zahtijevanja promjena u upravljačkom tijelu nadziranog subjekta ([45]). Već postoje određena preklapanja nadzornih ovlasti u pogledu ovlasti nadzornih tijela za SPNFT na temelju Direktive (EU) 2015/849 i provedbenim nacionalnim zakonodavstvom. Za to preklapanje nadzornih ovlasti potrebna je suradnja bonitetnih nadzornih tijela i nadzornih tijela za SPNFT kako bi se izbjegli sukobi i neželjene posljedice, uključujući nekoordiniranu kumulaciju nadzornih mjera upućenih istoj kreditnoj instituciji. U tom smislu, ESB je spreman surađivati s AMLA-om i nacionalnim nadzornim tijelima za SPNFT. Nadalje, važno je osigurati da AMLA prije izricanja administrativnih sankcija i mjera obveznicima koji podliježu nadzoru i od strane drugih tijela, koordinira svoje nadzorne aktivnosti s drugim odgovarajućim tijelima, a posebno s odgovarajućim bonitetnim nadzornim tijelima za kreditne institucije, ako bi te nadzorne aktivnosti utjecale na te institucije. U zasebnom mišljenju o Direktivi AMLD6, ESB stoga predlaže izmjenu Direktive AMLD6 kako bi se ograničili neželjeni učinci potencijalno nekoordiniranog izvršavanja nadzornih ovlasti u odnosu na istog obveznika. Uzimajući u obzir relevantne odredbe Uredbe AMLR1, Direktive AMLD6 i Uredbe o AMLA-i ([46]), ESB razumije da bi se taj zahtjev za koordinaciju utvrđen u Direktivi AMLD6 primjenjivao i na nacionalna nadzorna tijela za SPNFT i na AMLA-u.

([40]) Pojam „nacionalno nadležno tijelo” definiran je člankom 2. točkom 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

([41]) U kontekstu SSM-a nadzor na licu mjesta (tj. inspekcije) posebna je funkcija koja djeluje putem određenih struktura u ESB-u i nacionalnim nadležnim tijelima, uključujući ad hoc „misije” za svaku inspekciju, pri čemu se od osoblja zahtijevaju posebne vještine i raspoloživost (dulja razdoblja daleko od ureda/doma). Kako bi se osigurao red veličine za značajne institucije, SSM kao cjelina dodjeljuje toj specifičnoj funkciji za izravni nadzor oko 40 % ekvivalenta punog radnog vremena dodijeljenog neizravnom nadzoru (putem zajedničkih nadzornih timova).

([42]) Vidi članak 20. Uredbe o AMLA-i.

([43]) Vidi članak 41. Direktive AMLD6.

([44]) Vidi članak 20. stavak 2. točku (d) Uredbe o AMLA-i.

([45]) Vidi članak 41. stavak 1. točku (f) Direktive AMLD6.

([46]) Vidi naročito članak 20. stavak 3. Uredbe o AMLA-i kojim se propisuje da AMLA ima i ovlasti i obveze koje nadzorna tijela imaju u skladu s relevantnim pravom Unije.

4.5. Kad je riječ o neizravnoj nadzornoj ulozi AMLA-e, ESB pozdravlja prijedlog da se AMLA-i povjeri zadaća neizravnog nadzora neodabranih obveznika jer će se time pridonijeti nadzornoj konvergenciji te omogućiti AMLA-i da zatraži od nacionalnog financijskog nadzornog tijela za SPNFT da poduzme nadzorne aktivnosti u iznimnim okolnostima. U jasno definiranim slučajevima, Uredba o AMLA-i omogućuje AMLA-i da zatraži od Komisije da odobri prijenos nadzornih ovlasti nad neodabranim obveznikom s nacionalnog financijskog nadzornog tijela za SPNFT na AMLA-u ([47]). AMLA-i je dopušteno podnijeti takav zahtjev Komisiji samo ako nacionalno nadzorno tijelo za SPNFT ne postupi u skladu sa zahtjevom AMLA-e za donošenje odluke upućene obvezniku. Iako u praksi mogu postojati slučajevi u kojima se i nacionalno nadzorno tijelo za SPNFT i AMLA dogovore o prijenosu nadzornih ovlasti, Uredbom o AMLA-i ne uređuje se postupak za takav prijenos ako nije došlo do prethodno navedenog neispunjavanja zahtjeva od strane nacionalnog nadzornog tijela za SPNFT. U tom pogledu ESB napominje da i Uredba (EU) br. 1024/2013 (u slučaju ESB-a) i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([48]) (u slučaju Jedinstvenog sanacijskog odbora) omogućuju preuzimanje nadzornih ovlasti i na zahtjev odgovarajućeg nacionalnog tijela ([49]). Ta bi mogućnost trebala biti dostupna i u okviru nadzornog sustava SPNFT-a za razdoblje do tri godine. Ako se ta mogućnost uključi u Uredbu o AMLA-i, trebalo bi analizirati odgovarajuće sudjelovanje Komisije u tom postupku, uzimajući u obzir, među ostalim, ograničenja nametnuta doktrinom Meroni ([50]).

4.6. ESB pozdravlja širok raspon ovlasti i alata predviđenih da AMLA obavlja svoju nadzornu funkciju i osigurava visoke nadzorne standarde u cijeloj Uniji. ESB napominje da paket instrumenata za nadzor AMLA-e u području prikupljanja informacija o neodabranim obveznicima ne uključuje neke od alata dostupnih ESB-u u pogledu prikupljanja informacija o manje značajnim institucijama.

4.7. Iskustvo je ESB-a da učinkovit nadzor zahtijeva ravnotežu između poticanja konvergencije nadzora i nadzora specifičnog za pojedinu instituciju. Potonje je moćan alat za procjenu djelotvornosti nadzornih pristupa koji su uspostavljeni u različitim državama članicama i za omogućivanje neizravnog nadzornog tijela da prema potrebi pravodobno intervenira. ESB napominje da se u skladu s Uredbom o AMLA-i od financijskih nadzornih tijela zahtijeva da AMLA-i dostave informacije o neodabranim obveznicima samo u vrlo ograničenom broju slučajeva ([51]).

4.8. ESB bi želio podijeliti svoje iskustvo s uspostavom nadzora manje značajnih institucija u okviru SSM-a. Okvirom se utvrđuje mogućnost da ESB stvori kategorije manje značajnih institucija na temelju njihove rizičnosti i učinka te da od nacionalnih nadležnih tijela zatraži različite razine informacija (npr. ex ante obavijesti samo za prioritetne manje značajne institucije, dok su sve manje značajne institucije obuhvaćene godišnjim ex post izvješćivanjem i obavješćivanjem o financijskom pogoršanju). Tim se pristupom omogućuje da funkcija nadzora bude razmjerna i da se resursi usmjere na najkritičnije slučajeve. Godišnje izvješćivanje o minimalnom skupu informacija o svim manje značajnim institucijama korisno je i za izvršavanje nadzornih zadaća (npr. za horizontalna preispitivanja, procjenu situacija specifičnih za pojedinu instituciju ili uspostavu informiranog dijaloga s nacionalnim nadležnim tijelima). Osim toga, ESB je sudjelovao i u nekoliko izravnih nadzora manje značajnih institucija kako bi dodatno podržao izvršavanje svoje nadzorne funkcije.

4.9. U skladu s Uredbom o AMLA-i ([52]), financijska nadzorna tijela dužna su obavijestiti AMLA-u ako se situacija bilo kojeg neodabranog obveznika brzo i znatno pogorša. Budući da su ti kriteriji relativno uski i kumulativni, AMLA-u se ne bi obavješćivalo u slučaju kad se obvezniku koji nije odabran situacija znatno, ali ne brzo, pogoršava, ili u hitna situacijama koje zahtijevaju hitnu pozornost, ali bez brzog i znatnog pogoršanja (na primjer, ako su utvrđene znatne dugoročne povrede).

([47]) Vidi članak 30. Uredbe o AMLA-i.

([48]) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1.)

([49]) Vidi članak 6. stavak 5. točku (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013 i članak 7. stavak 4. točku (b) Uredbe (EU) br. 806/2014.

([50]) Presuda Suda Europske unije od 13. lipnja 1958, *Meroni* protiv *High Authority*, C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; presuda Suda Europske unije od 14. svibnja 1981., *Romano*, C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; presuda Suda Europske unije od 12 srpnja 2005, *Alliance for Natural Health i ostali*, C-154/04 i C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449; i presuda Suda Europske unije od 22. siječnja 2014., *Ujedinjena Kraljevina protiv Parlamenta i Vijeća*, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

([51]) Vidi članke 29. i 30. Uredbe o AMLA-i.

([52]) Vidi članak 30. stavak 1. Uredbe o AMLA-i.

4.10. Upravni odbor za preispitivanja AMLA-e utvrđen je u Uredbi o AMLA-i ([53]) slično kao i Administrativni odbor za preispitivanja na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013. ESB napominje da osim tog modela postoje i drugi mogući pristupi, kao što je model koji se upotrebljava u EBA-i, ESMA-i, EIOPA-i i Jedinstvenom sanacijskom odboru, pri čemu žalbena tijela, među ostalim, donose odluke koje su obvezujuće za odgovarajuća tijela koja naknadno donose konačne revidirane odluke. Stoga bi za izradu rješenja koje je najprikladnije za AMLA-u mogla biti korisna usporedba iskustava stečenih u funkcioniranju svih modela.

4.11. Ako će nadzorna intervencija AMLA-e uključivati upute ili zahtjeve upućene nacionalnim tijelima, razlike u njihovim ovlastima i obvezama na temelju nacionalnih pravnih okvira koje proizlaze, među ostalim, iz nacionalnog upravnog prava, mogu biti važni čimbenici koje treba razmotriti. U takvim bi situacijama AMLA imala koristi od pomoći nacionalnih tijela pri analizi učinaka i ograničenja takvih uputa, uključujući moguću izvanugovornu odgovornost tijela uključenih u poduzimanje nadzornih aktivnosti. ESB razumije da bi takva pomoć bila obuhvaćena općim odredbama o suradnji sadržanima u Uredbi o AMLA-i ([54]).

5. **Upravljačka struktura AMLA-e i mehanizmi kontinuiteta**

5.1. Opći odbor AMLA-e imat će dva sastava – nadzornih sastav i sastav financijsko-obavještajnih jedinica ([55]). Opći odbor u nadzornom sastavu mora u svojstvu promatrača prihvatiti i predstavnika ESB-a kojeg imenuje Nadzorni odbor ESB-a i predstavnika svakog od europskih nadzornih tijela, ako se raspravlja o pitanjima u okviru njihove nadležnosti.

5.2. ESB pozdravlja tu odredbu jer će se njome olakšati potrebna interakcija između propisa i nadzora SPNFT-a i bonitetnih propisa i nadzora. ESB trenutačno, sa stajališta bonitetnog nadzora, pridonosi radu Stalnog odbora za SPNFT unutar EBA-e ([56]). ESB razumije da će njegova promatračka uloga u AMLA-i, kao praktično pitanje, zamijeniti njegovu postojeću ulogu promatrača u Stalnom odboru za SPNFT jer će potonji odbor prestati postojati ([57]). S tim u vezi, Uredbu o AMLA-i ([58]) trebalo bi izmijeniti tako da se odnosi na „predstavnika ESB-a", a ne na „predstavnika kojeg imenuje Nadzorni odbor ESB-a". ESB potvrđuje da se tekst koji se koristi u ovoj odredbi temelji na formulaciji koja se već koristi u Uredbi (EU) br. 1093/2010 ([59]). Međutim, uključivanje određenih tijela ESB-a u postupak imenovanja predstavnika ESB-a pitanje je ovlasti tih tijela koje su posebno određene Ugovorima, Statutom ESSB-a i ESB-a i Uredbom (EU) br. 1024/2013, a time i unutarnjeg ustrojstva ESB-a. Ne čini se primjerenim da se Uredba o AMLA-i upliće u unutarnju organizaciju ESB-a utvrđivanjem koje bi tijelo ESB-a trebalo biti odgovorno za imenovanje njegova predstavnika.

5.3. ESB nadalje pozdravlja činjenicu da će Opći odbor AMLA-e u sastav financijsko-obavještajnih jedinica uključivati i Europski ured za borbu protiv prijevara, Europol, Eurojust i Ured europskog javnog tužitelja te da Uredba o AMLA-i uključuje zahtjev da AMLA surađuje s tim tijelima Unije ([60]). Pojačana suradnja između financijsko-obavještajnih jedinica i tijela Unije s nadležnostima povezanima s kaznenim pravom, koju je AMLA trebala ostvariti, važan je korak posebno u borbi protiv organiziranog kriminala.

Kada ESB predlaže izmjenu predložene uredbe, konkretni prijedlozi izmjena navedeni su u posebnom tehničkom radnom dokumentu kojem je u tu svrhu priloženo obrazloženje. Tehnički radni dokument dostupan je na engleskom jeziku na EUR-Lexu.

([53]) Vidi članke od 60. do 63. Uredbe o AMLA-i.
([54]) Vidi članak 7. stavak 2. za sve situacije i članak 14. stavak 2. za nadzor odabranih obveznika.
([55]) Vidi članak 46. Uredbe o AMLA-i.
([56]) Vidi članak 9.a stavak 7. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([57]) Vidi članak 86. Uredbe o AMLA-i (kojim se stavljaju izvan snage članci 9.a, 9.b i nekoliko drugih odredbi Uredbe (EU) br. 1093/2010).
([58]) Vidi članak 46. stavak 4. Uredbe o AMLA-i.
([59]) Vidi članak 9.a stavak 8. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
([60]) Vidi članak 80. Uredbe o AMLA-i.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 16. veljače 2022.

Predsjednica ESB-a
Christine LAGARDE